

Vragen van Wim van Wegen (D66) over de remmende rol die de provincie speelt in de ontwikkelingen van het buitengebied van de Noordoostpolder, met name in het verruimen van de mogelijkheden voor woningbouw op vrijkomende agrarische erven.

De provincie Flevoland houdt vast aan een beperking op woningbouw op vrijkomende boerenerven in Noordoostpolder, zo werd eind februari duidelijk. Hoewel de 35 experimentele woningen die al gepland waren er mogen komen, weigert de provincie verdere uitbreiding toe te staan. Dit terwijl de gemeente grote kansen ziet om met erftransformaties bij te dragen aan de dringende woningbehoefte. Ondanks jarenlange gesprekken met de provincie blijft vooruitgang uit, terwijl leegstand toeneemt en het buitengebied steeds meer onder druk komt te staan. Dit roept kritische vragen op over de rol van het college, maar met name over de starre houding van de provincie.

1. Jarenlange impasse zonder resultaat

A. Het college is al vele jaren in gesprek met de provincie over erftransformaties, maar concrete vooruitgang blijft uit. Hoe rechtvaardigt het college deze lange periode van overleg zonder duidelijke doorbraken?

B. Bestaat bij het college het beeld dat de provincie onvoldoende bereid is om mee te werken?

2. Traag tempo

A. Het trage handelen van de provincie in dit vraagstuk neemt zulke vormen aan dat het niet gek is dat bij de argeloze kiezer de vraag rijst: "Wat voert die provincie nou eigenlijk uit?" Kan het college het beeld dat bij de inwoner ontstaat herkennen, of blijft het zich verschuilen achter 'constructief overleg'?

B. Wat gaat het college eraan doen dit beeld ten positieve te laten kantelen?

3. Totaalplan

A. Het gebrek aan een visie (en nu het kennelijke wachten op een provinciaal totaalplan voor erftransformaties) zorgt voor onzekerheid en stagnatie. Heeft het college van de Gedeputeerde Staten al een duidelijke toezegging ontvangen over wanneer dit plan eindelijk wordt gepresenteerd?

B. Zo niet, hoe lang acht het college het verstandig om in de wachtkamer plaats te nemen?

4. Gevolgen voor nieuwe initiatieven

A. Door de provinciale beperkingen belanden nieuwe aanvragen op een wachtlijst en blijft woningbouw – en andere ontwikkelingen – op boerenerven grotendeels geblokkeerd. Hoe verantwoordt het college dit richting inwoners/initiatiefnemers die al jarenlang op duidelijkheid wachten?

B. Welke garanties denkt het college te kunnen bieden dat er binnen afzienbare tijd een structurele oplossing komt?

5. Invloed college op beleid provincie

A. De provincie lijkt zich al jaren weinig aan te trekken van de wensen van de gemeente Noordoostpolder om de ambities rond de vrijkomende erven vorm te geven. Hoe beoordeelt

het college zijn eigen invloed op het provinciale beleid?

B. Kan het college concrete voorbeelden noemen van succesvolle gemeentelijke initiatieven die wél hebben geleid tot een beleidswijziging in de provincie?

6. Leegstand en verpaupering is onacceptabel

A. Het aantal leegstaande en vrijkomende erven in de gemeente Noordoostpolder neemt al jaren toe, met als we niet uitkijken steeds grotere negatieve gevolgen voor het buitengebied: verpaupering, verminderde leefbaarheid en veiligheidsrisico's liggen op de loer (zie ook de situatie in andere delen van Nederland). Hoeveel langer accepteert het college de huidige impasse en in welke mate heeft het college deze zorgen de afgelopen jaren onder de aandacht gebracht bij Gedeputeerde Staten?

B. Zijn er nog concrete acties die het college overweegt te ondernemen om de provincie te confronteren met de gevolgen van haar starre beleid?

7. Gebrek aan visie en ambitie

A. Er lijkt een groot gebrek aan visie en ambitie bij de provincie te zijn, evenals een onderschatting van de urgentie rondom het vraagstuk van de vrijkomende erven. Deelt het college deze zienswijze?

B. Zo nee, waarin ziet het college dan wél een langetermijnvisie?

C. Zo ja, wat gaat het college de komende tijd doen om te zorgen dat de provincie haar beleid eindelijk (en snel!) moderniseert en afstemt op de realiteit in het buitengebied?